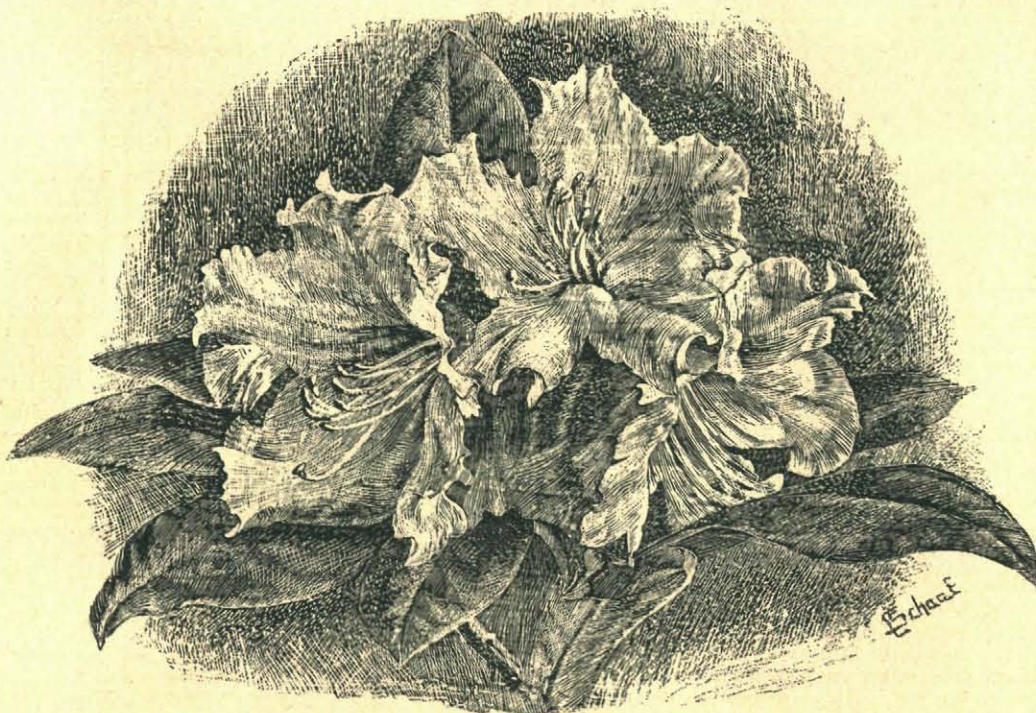

EEN GRAVURE, DIE OP EEN PENTEEKENING LIJKT.

Onderstaande reproductie is bedoeld als een proefneming of er op de toegepaste manier iets fijners of althans iets meer te bereiken is dan met de pen. Het procedé is eenvoudig genoeg: een mengsel van chemisch zuivere klei (Kaolin) en albast-gips (1 op 4) aangemaakt met Arabische gom, wordt glad uitgestreken op een plant of een plaat bordpapier en te droogen gelegd; daarna gelijkmatig gedrenkt met O. I. inkt met een grof penseel of een platte

kwast aangebracht. De inkt dringt maar zeer weinig in, en de lijnen met een stylet gegraveerd staan er zoo scherp op of ze in koper waren gegrift.

Dat de proef niet de eerste keeren volkomen is gelukt zegt nog niet veel; de gipsplaat gaf duidelijk iets anders, iets dat zeer moeilijk te bereiken is, daarvan is evenwel bij de reproductie weer veel verloren gegaan, lijnen met wat minder dan $\frac{1}{4}$ m.M. afstand vloeien bij het cliché-maken allicht samen tot dikke strepen en vlekken. De gevolgen daarvan zijn duidelijk op dezen afdruk te bemerken. Toch kan het nog wel iets goeds worden, als de graveur rekening leert houden met de onvolkomenheden der chemotypie. E. Hs.

„NATURA DOCET”.

Ingekomen of toegezegd de volgende giften: D. van Oort, Rotterdam, f 10; H. M., Bussum, f 1; C. M. Bach, kunstschilder, Den Haag, een aquarel; H. Lambooy, kunstschilder, Hengelo, een tekening.

Errata. In de vorige aflevering staat Dr. O., Amsterdam, f 2; dit moet zijn f 25.—

J. B. BERNINK.

RIETSUIKER IN AZALEABLOEMEN.

De heer Druersma, te Bloemendaal, liet mij een aantal meeldraden van *Azalea chinensis* zien, ieder met een groot duidelijk kristal aan hun voet, dat bij chemisch onderzoek rietsuiker was gebleken te zijn. In een van mijn eigen azalea's vond ik in uitgebloeide bloemen groote rietsuikerkristallen (langste as 2,5 m.M.) aan de vruchtbeginsels. Lang niet alle azaliabloemen vertoonen dit verschijnsel; van de oorzaak of beteekenis ervan kan ik niets mededeelen.

JAC. P. TH.